

ÉLETIGE

Egy Nagy Projekt

Részlet: ApCsel 1,8

„Amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket, és **tanúi lesztek**”

Jézus az apostolokat és velük együtt minden tanítványát meghívja, hogy „tanúi” legyenek.

„MIKOR VAGYUNK AZOK?”

Akkor vagyunk Jézus tanúi, amikor magunkévá tesszük **életstílusát**.

Amikor nap mint nap a családjában, a munkahelyünkön vagy az iskolában, vagy éppen kikapcsolódás közben befogadó és megértő módon közeledünk az emberekhez, akikkel találkozunk, és a szívünkben mindig ott van az Atya nagy terve az **egyetemes testvériségről**.

HOGYAN ISMERJÜK FEL A SZENTLEKET ÉS HOGYAN HALLGASSUNK A HANGJÁRA?

„A Szentlélek [...] bennünk lakozik, a temploma vagyunk. Megvilágosít és vezet bennünket. Az igazság Lelke, általa értjük meg Jézus szavait, amelyeket élővé és aktuálissá is tesz; **eltölt bennünket a Bölcsesség iránti szerelemmel, és megsújja nekünk, hogy mit és hogyan mondjunk.**

AZ ERŐSSÉG LELKE, AKI MEGADJA A BÁTORSÁGOT ÉS AZ ERŐT AHHOZ, HOGY AZ EVANGÉLIUM SZERINT ÉLJÜNK, ÉS MINDIG AZ IGAZSÁGRÓL TEGYÜNK TANÚSÁGOT.

Isten szeretetével szívünkben, és ezzel a szeretettel messzire juthatunk, és nagyon sokakat részesíthetünk saját felfedezésünkben.

A földnek nemcsak földrajzi értelemben vannak »határai«.

Ez a kifejezés például azokra is vonatkozik, akik ott élnek a közelünkben, de még nem részesültek abban az örömben, hogy igazán megismerték volna az Evangéliumot.¹”

Chiara Lubich

A Teens4Unity központ gondozásában
www.teens4unity.hu

1.C. Lubich, Az élet ígéje, Új Város 2003/6

Tetteink

Az Adás és Megosztás Kultúrájáért

Fontos, hogy indítsunk szolidaritási projektet az osztályunkban, vigyük előre gazdaságilag, de a legfontosabb, hogy ismerjük meg közelebbről diáktársainkat!

centro.rpu@focolare.org

Tapasztalatok a Világból:

AMIKOR AZ OSZTÁLYOMBA valaki új érkezik, mindig megkérdezem magamtól, vajon én hogy érezném magam? A helyébe képzelem magam és próbálok közeledni hozzá. Így tettem az új lánnyal is.

Megmutattam neki az iskolát és bemutattam az osztálytársakat. Eleinte nem nagyon akart beszélni magáról, de lassan bizalmasabbá vált. Hamarosan rájöttem, hogy ez a lány kicsit különleges, más.

Elkezdte kivenni a dolgaimat a fiókomból, órák alatt zavart. Amikor pedig meg kellett volna mutatnia, hogy tanult, kérdéseket tett fel nekem és segítséget kért.

Úgy éreztem, hogy szeretetben kell maradnom, és segítettem neki, mindig válaszoltam a kérdéseire, lemásoltam a jegyzeteimet. Azonban egy idő után rájöttem, hogy kicsit kihasznál engem. **Ez nagyon rosszul esett.**

Akkor lett elegendő, amikor egyik nap a technika órán folyamatosan zavart. **Nem bírtam tovább, és kirobbant belőlem a felháborodás, hogy mennyire nem tetszik, ahogy velem viselkedik.** Sírni kezdett, hogy őt senki sem szereti, én is becsaptam, nem vagyok igazi barátja és nem akar tovább élni.

Könnyek között végre bevallotta, hogy igazából miért jött át a mi iskolánkba. Szülei és nagyszülei elváltak. Az előző iskolájában mindenkiel vitatkozott, ezért egy olyan intézetben helyezték el, ahol család nélküli gyerekek élnek és áttették a mi iskolánkba.

Abban a pillanatban annyira megsajnáltam. Megértettem, hogy azért viselkedik így, mert szomjazza a szeretetet, hogy érezze valaki szeretetét.

K. (SZLOVÉNIA)

